

Kedves Testvérek!

Ha visszatekintünk a megtett útra az ApCsel sorozatban, számba vesszük azt, milyen utat jártak be az apostolok, milyen utat jártunk be mi magunk is ezen az úton! Annyi mindenben vagyunk már túl – ha csak a 2. missziói út eseményeit nézzük. Sokszor ezek érdekes, izgalmas, fordulattal teli történetek, másszor nem annyira érdekes leírások, felsorolások, események egymás melletti megemlézése. Úgy van ez, mint mikor valaki mesél egy történetet: annak is vannak inkább informatív részei, a megértéshez szükséges információk megosztása, vannak érzelmileg telítettebb szakaszai, vannak csúcspontjai, katartikus részei is. Amit most felolvastunk az Igéből, az talán egy kevésbé izgalmas, kompakt, katartikus rész. Az ApCsel-ben tulajdonképpen egy határhoz érkezünk: 2. és 3. missziói út között vagyunk a felolvasott történetben. A második missziói út során sok minden nem úgy alakult, ahogy gondolták: sok ellenállás, üldözés, megpróbáltatás várt az apostolokra. Ugyanakkor az evangélium hihetetlen erővel tört be olyan helyekre, ahol korábban nem volt jelen. Amit itt látunk az az, hogy Pál befejezi a 2. missziói utat, majd visszatér Antiókhia-ba a küldő gyülekezetébe... s újra indul immár az utolsó, 3. útjára. Korinthusból elmegy, Szíriába hajózik, fogadalmát teljesítve a korabeli szokások szerint fejét megnyírja (érdekes részlet, amiről egészen keveset lehet pontosan tudni), Efézusba ér, ahol elválik Priszcilláéktól, vitázik a zsidókkal, nem marad hosszú ideig itt, búcsút vesz tőlük, s Cézareán át felmegy Jeruzsálembe – végül ér, Antiókhia, ott időzik, aztán indul tovább.

Mindeközben majdnem egy év telik el, de Lukács nem részletezi az eseményeket. Az egyik érdekesség, amit nem részletez itt Lukács az az, hogy milyen lehetett a visszaérkezés a szíriai Antiókhia-ba, a „kiküldő gyülekezetébe”. Megrendítő, hogy ezek a találkozások, kapcsolódások, elbúcsúzások mennyire természetesen és utólag visszatekintve mennyire egyszerűek és különlegesek is: a szíriai antiókhiai testvérek nem tudják például, hogy most látják utoljára az apostolt. A másik, hogy az utolsó felolvasott versben indul Pál a harmadik missziói útra, minek elején bejárja Galácia és Frígia vidékét, közel 2000 km-t! Semmit nem tudunk arról, mi történt ez idő alatt azokban a látogatásokban.

Ha már elbeszélés, akkor biztos ismeritek azt a jelenséget, amikor valakivel beszélsz, valakit hallgatsz és a folyamatos információ áradatban egyszer csak egy kis részlet „hangosabb” lesz, kiemelkedik a szövegből, valamiért jobban meghalljuk azt. Van számomra egy ilyen részlet ebben a mostani szakaszban is, amit szeretnék most elétek hozni és ezen keresztül hirdetni az evangéliumot, keresni Isten üzenetét ma a számunkra. Ez a kis félmondat pedig ez: „Visszatérek hozzátok...” – mondja Pál az efézusiaknak – „...**ha Isten úgy akarja.**” Elsőre csak egy szófordulatnak tűnik, egy frázisnak, amivel tele van az életünk nekünk is úgy mint: „Legyen szép napod! Gondolok Rád! Isten áldjon! Isten segítségével... ..ha Isten is úgy akarja...” EGYSZER ezeknek a mondatoknak bizonyára volt egy eredeti jelentése, súlya, de aztán ez elveszett. Ez a félmondat is könnyen válhat keresztyén frázissá, üres szóvá, akár az Isten nevével való visszaéléssé, a 3. parancsolat ellen való vétékké. Válhat azzá, amit ma leginkább jelent a köznyelvben: Ha Isten úgy akarja (vagy így: Ha Isten IS úgy akarja) = ha Isten jóvá hagyja, amit én akarok... ha „aláírja”, amit én kitaláltam.

I. Mi mindent jelenthet ez Pál szolgálatának ismeretében...?

Nézzük meg először, hogy mit jelentett vajon Pál számára ez a fél mondat? Mennyire lehetett neki mindez valóság? Mennyire rendelte saját akarátát Isten akarátának? Hogyan mutatkozott meg Isten akarata a második missziói út során, illetve az egész ApCselben eddig, ameddig jutottunk?

I.1. Pál számára Isten akarata az életét meghatározó akarat. Zsidó emberként, aki ismerte és tanulta az Ószövetséget, egyértelmű volt a 139. zsoltár tanítása: te alkottad veséimet, te formáltál anyám méhében. Isten az embert, a konkrét egyént AKARÓ, az őt létre hívó Isten. Ez ez akarat határoz meg mindent az életben.

I.2. Pál damaszkuszi úton való találkozásában megtapasztalhatta azt is, hogy Isten akarata az emberi szándékot és a legerősebb akaratot is felülíró autoritás, Isten tekintélyét és hatalmát képviselő akarat. Megállította őt és más irányba terelte.

I.3. Azt is ismerhette ugyanakkor Pál, hogy Isten akarata elhívó akarat, mert Ő azt szeretné, hogy mindenki üdvözüljön és ebben Pált és munkatársait használni akarja. Így hívja el őket és vezeti és tereli újra és újra a jó irányba. Pál számára az Isten akarátában való élet egy mély meggyökerezés volt, az életét végigkísérő dolog, ami mélyen meghatározta őt. Nem csupán egy praktikus kérdés, ami néha felmerült csupán, hanem ami mindent irányított: mit akar az Isten? Mit akar az Isten a világgal? Mit akar az Isten velünk, mit akar velem? Ez a három kérdés egymás nélkül nem értelmezhető... Pál számára sem!

I.4. Valahol ebben a mondatban benne rejlik Pál egész sorsa, élethivatása, apostoli szolgálata. Megmutatkozik benne az igazi **krisztusi lelkület.** Isten akarata a krisztusivá válás. Láthatjuk ezt később is az ApCsel 21-ben, ahol ezt olvassuk: „10 Már több napja ott voltunk, amikor lejött Júdeából egy Agabosz nevű próféta. 11 Odajött hozzánk, levette Pál övét, megkötözte vele saját kezét és lábát, és ezt mondta: Így szól a Szentlélek: Azt a férfit, aki ez az öv, így kötözik meg Jeruzsálemben a zsidók, és pogányok kezébe adják. 12 Amikor ezt meghallottuk, a helybeliekkel együtt arra kértük Pált, hogy ne menjen fel Jeruzsálembe. 13 De Pál így felelt: Miért sírtok, és miért keserítitek meg a szívemet? Hiszen én nemcsak megkötötten, hanem meghalni is kész vagyok Jeruzsálemben az Úr Jézus nevéért. 14 Amikor pedig nem hagyta magát meggyőzni, megnyugodtunk, és azt mondtuk: Legyen meg az Úr akarata!”

II. Miért fontos nekünk, hogy mi az Isten akarata?

II.1. Isten és a bálványok. Pál működésének, szolgálatának fényében azt látom, hogy sokszor teljesen ellentétes az, ahogy ő gondolkodott Isten akarataról, ahogy ő élt benne és ahogy ma a legtöbb ember/keresztyén ember él. Kihívás ez, amivel folyamatosan szembesülnünk kell. Mert a valóság az, hogy a legtöbb ember éli az életét egy keresztyén (vagy annak vélt) értékrend szerint, döntéseket hoz és néha megkérdézi Istent: mit akarsz tőlem? Ha nagyon eltéved, bekapcsolja a GPS-t. Ha nagyon magányos, segítségül hívja Őt, ha nagyon rossz a helyzet, kéri Tőle a megoldást, ha nagyon hálás valamiért, felajánlja Neki az életét... Ezeket egy bálvánnyal teszi az ember, aki szabadon formálható és húzható elő akkor, amikor és ahogy

szeretnénk. Az élő Isten ezzel szemben AUTORITÁS, aki követőinek hív minket, engedelmességre hív, a gyermekeinek, akiknek nem mindig jó, nem mindig érthető az, ami történik, de akiknek az élete világosan a legjobb irányba tart, amerre csak tarthat: a menny felé. Ezen az úton Ő persze megad sok nagyon kellemes dolgot is, örömet, szabadságot és egy csomó mindent, amire úgy érezzük szükségünk van... de végső soron nem a személyes pillanatnyi, azonnali boldogságunkat szolgálja Isten akaratának követése. Ez bizony sokszor áldozat, lemondás egy NAGYOBB jó elérése érdekében. És ez nagyon kemény dolog. Megállít minket. Ebben az akartban élt Pál. Ezért fogalmaz úgy ott akkor Efézusban.

II.2. Káté. Mi segíthet nekünk ebben az igen nehéz helyzetben? Az például, hogy keresztyén testvéreink évszázadok alatt szembesültek már ennek a nehézségével és így fogalmazták meg például a káté bizonyos sorait is. Nagyon érdekes, hogy a káté két helyen is érinti Isten akaratának kérdését:

26. K.: Mit hiszel e szavakkal: "Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek teremtőjében"?

F.: Azt, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus örökkévaló Atyja, aki a mennyet és földet minden benne lévővel semmiből teremtette és örök tanácsa és gondviselése által mindezeket még most is fenntartja és igazgatja: az Ő Fiaért, Krisztusért, nekem Istenem és Atyám. Akire annyira rábízom magam, hogy semmit sem kételkedem a felől, hogy összes testi és lelki szükségeimről gondoskodik. Sőt javamra fogja fordítani mind azt a rosszat, amit e siralomvölgyben rám bocsát. Mert megteheti azt, mint mindenható Isten. És meg is akarja cselekedni, mint hűséges Atya.

124. K.: Melyik a harmadik kérdés?

F.: "Legyen meg a Te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is." Vagyis: adjad, hogy mi és minden ember megtagadjuk saját akaratunkat és minden ellenmondás nélkül a Te egyedül jó akaratodnak engedelmeskedjünk, hogy így tisztét és hivatását mindenki olyan készséggel és hűséggel végezhesse és tölthesse be, akárcsak az angyalok az égben.

Csak illusztrációként említem ezt itt, mert pontosan leírja azt, hogy Isten akaratában élni követést és önfeladást jelent, ami mégis a legjobb az ember számára, ami vele történhet.

II.3. Praktikus kérdések

Tudom, hogy maga a téma nagyon sok egészen gyakorlati kérdést vet fel és bizonyára titeket is foglalkoztatott már korábban is. Biztos van tapasztalatotok is erről: mit jelent Isten akaratát követni, keresni.

Én minden praktikus kérdés helyett most a gyökerét szeretném a dolgoknak említeni: ahogy Pálnak sem voltak előre stratégiái, hanem élt mélyen meggyökerezve Krisztusban, Isten jelenlétében, elmélyülve benne és ebből fakadt, hogy képes volt megérteni és követni Isten akaratát, ez lehet a mi utunk is. Az az ember, aki nem tölt sok időt Istennel, nincs tisztában saját kicsinységével és jelentéktelenségével, elveszettségével. És az az ember, aki nem tölt sok időt Istennel nincs tisztában saját értékességével, különlegességével: azzal, ahogy Isten rá tekint.

Ha ez a jelenlét, ez a kapcsolat élő és valós, akkor hihetjük, hogy az akaratunkat vezetheti a Szentlélek... és néha hibázhatunk, tévedhetünk Isten akaratának cselekvésében, kérhetünk bocsánatot és szabadok lehetünk újra keresni Isten akaratát és útját. Nem arra hív Isten, hogy abban gyötrődjünk, hogy kitaláljuk: Ő mit akar? ... hanem hogy szeressük Őt és kövessük és legyünk a „társaságában”, legyünk a jelenlétében!

III. Isten akaratának megértése: EVANGÉLIUM

Isten akaratának cselekvése Pál számára is az életet jelentette és nekünk is azt jelenti.

III.1. AKI betöltötte Isten tervét és teljesen akarata szerint élt...

Isten azért küldte el a Fiút, hogy megmenten minket. Ő pedig teljesen Isten akaratában volt, azt tette, amire az Atya hívta Őt Tudjátok, milyen az a lény, az az ember, aki teljesen Isten akarata szerint él? Ő IGAZ! Teljesen igaz, büntelen, hibátlan! És Ő, aki ily módon teljesen igaz volt, Ő bűnhődött értünk, mindenkiért, aki sosem tudott volna igaz lenni, Isten akaratát teljesen megtenni. Ez mélységesen igazságtalan... és mélységesen megrendítő az ebben megmutatkozó végtelen szeretet.

III.2. Isten akarata: a megigazítás!

Ezt a megigazítást, azt az igazságot ajándékozta nekünk Jézus. Ez az evangélium. A megigazulás, a kegyelem nélkül Isten akaratának cselekvése, az arra való törekvés a legfájdalmasabb és legreménytelenebb küldetés lenne, egy rémálom, amiben folyamatosan utálnád Istent, aki lehetetlent kér tőled és akinek sosem tudsz megfelelni. Az evangélium nélkül nem fogod szeretni Isten akaratát! De Isten akarata a megigazítás: a bűneim miatt méltó vagyok a halálra, de Krisztus megfizette az árat! Ezért ott leszek, veled leszek, ahol Ő van! Ez az Isten első és legfontosabb akarata amit meg kell értenünk: evangélium és új élet. Ebben élve és meggyökerezve volt képes Pál élni és súllyal mondani, alázattal válaszolni az efézusiaknak: ha Isten úgy akarja, visszatérek hozzátok.

III.3. Reménységünk:

Nyugodtak lehetünk arra nézve, hogy végső soron Isten megcselekszi a világon is, a nagy történetben amit akar, hogy gondja van ránk, mint gyülekezetre is: betölti akaratát és tervét. Hiszen Ővé minden hatalom, ezért az Ő akarata lesz meg akkor is, ha nem látjuk annak minden részletét és nem látjuk a teljes képet. Isten akaratát nem mindig értjük, olykor félreérthetjük. Ami teljesen biztos, az az evangélium... és hogy majd megérthetjük egy nap, mi miért történt. Persze lehet, hogy akkor ez már nem is lesz kérdés...

HIGGYÜK, hogy Isten uralhatja az akaratunkat is – hatással lehet ránk! Jelenléte átformál és megadja nekünk, hogy éljünk az evangélium valóságában és dicsőítsük Őt, az egész világnak és benne nekünk is jót akaró Istent!

Ámen!

Thoma László